

TURUN KIHlakUNNAN SYYTTÄJÄNVIRASTO
Johtava kihlakunnansyyttäjä

6.10.2003

Oikeusministeriö
PL 25
00023 VALTIONEUVOSTO

7. 10. 2003
al 32, 41, 2002
010028 : 00 / 2002
Lan

Viite: OM:n lausuntopyyntö 21.7.2003 dnro OM 32/41/2002

Asia: lausunnon antaminen työryhmän osamietinnöstä "Ihmiskauppa, paritus ja prostituutio"

Turun syyttäjänvirasto haluaa kiinnittää huomiota kahteen mietinnön kohtaan. Muilta osin virastolla ei ole mietinnön suhteen huomauttamista.

1. Ehdotettu pakkokeinolain 5 a luvun 2 §:n 3 momentti

Viraston käsityksen mukaan telekuuntelu tulisi sallia aina, kun epäillään törkeää paritusta. Siinä vaiheessa esitutkintaa, kun telekuuntelun tarpeellisuutta ryhdytään harkitsemaan, tuskin voidaan yksiselitteisesti arvioida, onko epäilyllä rikoksella mahdollisesti tavoiteltu "huomattavaa" vai "erityisen suurta" hyötyä (joiden välinen ero lisäksi on varsin tulkinnanvarainen). Ehdotetun RL 20 luvun 9 a §:n 1 ja 2 kohdassa mainitut tunnusmerkistötekijät ovat tyypillisesti sellaisia, että niiden olemassaolon arviointi on tehtävissä vasta esitutkinnan valmistuttua syyteharkinta- ja tuomioistuinkäsittelyssä, ja on vaikea kuvitella sellaista paritusta, joka olisi erityisen suunnitelmallista mutta jossa ei tavoiteltaisi huomattavaa / erityisen suurta taloudellista hyötyä, tai sellaista, jossa ilman suunnitelmallisuutta tavoiteltaisiin mainitunlaista hyötyä.

Perusteluissa (s. 100) tehty rinnastus telekuuntelun edellytyksiin törkeitä talousrikoksia tutkittaessa on ontuva. Olkoonkin, että kvalifikaatiot hyödyn tavoittelun ja suunnitelmallisuuden osalta muistuttavat toisiaan, on perusrikos joka tapauksessa aivan toisentyppinen. Virasto ehdottaakin, että törkeä paritus sellaisenaan lisätään puheena olevan pakkokeinolain pykälän 1 momentin luetteloon.

2. Ehdotettu rikoslain 20 luvun 8 §

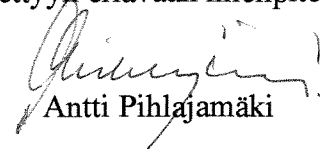
Seksuaalipalvelujen ostamisen kriminalisointi on viraston näkemyksen mukaan sangen ongelmallista. Mietinnön laatineen työryhmän enemmistön tarkoituksena näyttäisi olevan, että seksuaalipalvelujen myyminen olisi aina rankaisematonta, vaikka se hyvin usein käytännössä ilman erillistä kriminalisoimistakin toteuttaisi seksuaalipalvelujen ostoa koskevan yllytyksen tunnusmerkistön; prostituoituhan useimmiten rikoslain 2 §:ssä tarkoitettu tavoin "kiusaa tai muuten tahallansa taivuttaa tai viettelee"

asiakkaan käyttämään palveluksiaan. Mietinnön perusteluissa (s. 73) käsitellään osallisuusongelmaa päätyttä kuitenkin selkeään kantaan; ottaen huomioon, että samalla sivulla selostetuin tavoin ehdotetun säännöksen on tarkoitettu suojaavan myös yleisempiä intressejä, virasto katsoo, että jo yksin osallisuustilanteen epäselvyys estää ehdotetun kriminalisoinnin toteuttamisen.

Mikäli suojeleobjektin katsottaisiin käsittävän vain sellaisia yksityisiä intressejä, joiden osalta loukatun suostumus poistaisi rangaistavuuden, jäisi säännöksen soveltamisala hyvin suppeaksi.

Virasto yhtyy kumpaankin mietintöön liitettyyn eriävään mielipiteeseen.

Johtava kihlakunnansyyttäjä

Antti Pihlajamäki